

Ei pöivöä, ei yllä

Tomi Markkola

Ei kapealla polulla voi liikaa horjahtaa.
Astut harhaan, putoat, et mistä kiinni saa.
Polkuni ei valinnut mua, valitsin mä sen.
Tahdoin koko rahalla, sain polun kivisen.

Rotkon syvän reunalla, kun miestä punnitaan,
ei auta paksu lompakko, ei uho hurjinkaan.
Poltettua maata silmänkantamattomiin,
katse särkyy, kivet viiltä haavaa kammenniin.

Ei pöivöä, ei yllä, ensimmäistäköän,
ei pöivöä, ei yllä, polun pieleen jään.
Ei pöivöä, ei yllä, ajan kultaamaa,
Sen aina uudestaan tahdon tunnustaa;
rakkaus on vain sana ilman sua.

Jos kapealla polullani horjun uudelleen,
tukea saan pyytää, en piiloon enää mee.
Aika kulkee kulkuaan myllyns pienin askelin,
matkaa teen mä rotkon yli katsellessakin.

Ei pöivöä, ei yllä...

Liian kauan vastaan laitoin, muurejani rakensin, sisintäni kuunnellut vain en.
Aikani kun peistä taitoin, sitten ymmärsin, on / rakkaus suuri lahja, ikuinen.

Ei pöivöä, ei yllä...

Lyrics Submitted by Opa

Lyrics provided by

<https://damnllyrics.com/>